

РЕШЕНИЕ

№ 403

гр. Пазарджик, 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XXVIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на двадесет и пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Мария Ненова

при участието на секретаря Стоянка Миладинова
като разгледа докладваното от Мария Ненова Гражданско дело №
20235220103850 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 224, ал. 1, чл. 128, т. 2 и чл. 215, ал. 1 от КТ.

Ищецът Е. Ц. К., ЕГН ***** от гр. Пловдив, ул. „*****“ чрез пълномощника си адвокат М. твърди, че е сключил с ответника „ТЛС-Транспорт, логистика и спедиция“ ЕООД, ЕИК 203908594, седалище и адрес на управление: с. К., общ. Л., ул. „*****“, представлявано от управителя Д. А. Д., трудов договор № 03/02.01.2022 г., по силата на който е изпълнявал длъжността „шофьор международни превози“. Трудовият договор бил прекратен без ищецът да е подавал молба за напускане, без да му е връчвано предизвестие за прекратяване и без да му е връчена заповед за прекратяване на трудовото правоотношение. От сигнал до ДИТ Пазарджик разбрал, че по трудовото правоотношение му била начислена сума в общ размер на 7 616,59 лв., включваща обезщетение за неизползван отпуск, трудово възнаграждение за месец ноември 2022 г. и командировъчни пари съгласно Заповед № 417/10.08.2022 г., но не бил получил нито лев от тези суми, въпреки твърдението на работодателя, че се е подписал във ведомостите, че ги е получил. Поради това предявява против ответника искове за заплащане на сума в общ размер на 7 616,59 лв., от която: обезщетение за неизползван отпуск в размер на 608,57 лв., трудово възнаграждение за месец ноември 2022 г. в размер на 728,68 лв. и командировъчни пари съгласно Заповед № 417/10.08.2022 г. в размер на 6 279,34 лв., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане. Претендира разноските по делото. Ангажира доказателства.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК ответникът „ТЛС-Транспорт, логистика и спедиция“ ЕООД чрез пълномощника си адвокат П. оспорва предявените иски. Заявява, че ищецът е получил дължимите суми, като трудовото възнаграждение и обезщетението за неизползван отпуск са включени в разчетно-платежната ведомост за месец ноември 2022 г. и са получени от ищеца срещу подпис, а командировъчната сума съгласно Заповед № 417/10.08.2022 г. му е изплатена в брой с разходен касов ордер на 31.10.2022 г. срещу подпис. Ангажира доказателства.

Съдът като взе предвид доводите на страните и прецени поотделно и в съвкупност доказателствата по делото намира за установено следното:

Между страните не е спорно, а и се установява от приетите по делото писмени доказателства, че ищецът е работил при ответника на длъжност „шофьор международни превози“ на основание трудов договор № 3/02.01.2022 г. Трудовото правоотношение е прекратено на 01.12.2022 г. на основание чл. 325, ал. 1, т. 1 от КТ със Заповед № 105/01.12.2022 г.

Със Заповед за командировка в чужбина № 417/10.08.2022 г. ищецът е бил командирован в Полша, Германия и Франция за периода от 10.08.2022 г. до 31.10.2022 г. с право на пътни, дневни и квартирни пари в размер на 6 279,34 лв.

От ответника са представени в заверено копие и в оригинал разчетно-платежна ведомост за изплатени трудови възнаграждения за месец ноември 2022 г. и РКО от 31.10.2022 г. за сумата от 6 279,34 лв., броена на Е. К..

Съгласно приетото по делото заключение на съдебносчетоводната експертиза обезщетението по чл. 224, ал. 1 от КТ на Е. Ц. К. за полагаемите се 17 дни неизползван платен годишен отпуск през 2022 г. е в размер на 546,03 лв. Дължимото обезщетение след приспадане на 10 % данък по ЗДДФЛ е в размер на 517,29 лв. Начисленото от „ТЛС – Транспорт, логистика и спедиция“ ЕООД обезщетение по чл. 224, ал. 1 от КТ е за 18 дни неизползван платен годишен отпуск в размер на 608,57 лв. Дължимото обезщетение след приспадане на 10 % данък по ЗДДФЛ е в размер на 547,71 лв. Нетното трудово възнаграждение на Е. Ц. К. за месец ноември 2022 г. е в размер на 180,97 лв. Начислените суми за командировка на Е. Ц. К. по Заповед за командировка в чужбина № 417/10.08.2022 г. са в размер на 6 279,34 лв.

Съгласно приетото по делото заключение на съдебно-почерковата експертиза подписът, положен от Е. Ц. К. след текста „Получил сумата“ в Разчетно-платежна ведомост за месец ноември 2022 г. на фирма „ТЛС – Транспорт, логистика и спедиция“ ЕООД и подписът в графа „Получил сумата“ в РКО от 31.10.2022 г. не са изпълнени от Е. Ц. К..

При така установените правнорелевантни факти съдът намира следното от правна страна:

Предявени са кумулативно съединени осъдителни иски по чл. 224, ал. 1 от КТ за заплащане на обезщетение за неизползван платен годишен отпуск, по чл. 128, т. 2 от КТ за заплащане на дължимото трудово възнаграждение и

по чл. 215, ал. 1 от КТ за заплащане на командировъчни пари. В тежест на ищеца е да установи при условията на пълно и главно доказване, че между страните е съществувало трудово правоотношение, което е било прекратено. В тежест на ответника е да установи при условията на пълно и главно доказване, че е изплатил дължимите суми на ищеца.

Между страните няма спор, а и се установява от приетите по делото писмени доказателства, че са били валидно обвързани от трудово правоотношение, възникнало по силата на трудов договор от 02.01.2022 г., което е било прекратено на 01.12.2022 г. Няма спор също така, че на ищеца се дължи трудово възнаграждение за последния отработен месец преди прекратяване на трудовото правоотношение, а именно за месец ноември 2022 г., командировъчни пари на основание Заповед № 417/10.08.2022 г. за осъществената от него командировка в чужбина и обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 2022 г., дължимо при прекратяване на трудовото правоотношение.

Спорен по делото е въпросът изплатени ли са тези суми на ищеца.

С оглед събраните по делото доказателства съдът намира отговорът на този въпрос за отрицателен.

Съгласно чл. 270, ал. 3 от КТ изпълнението на произтичащото от писмения трудов договор парично задължение за изплащане на дължимото трудово възнаграждение, а по аналогия изплащането на командировъчни пари и обезщетения по трудовото правоотношения, се удостоверява с подписа на работника или посочено от него лице във ведомостта, в разписка, както и в документ за банков превод по влог на работника.

За да установи изплащането на ищеца на трудовото му възнаграждение за месец ноември 2022 г. и обезщетението за неизползван отпуск, ответникът се позовава на представената по делото разчетно-платежна ведомост, а за изплащане на командировъчните пари – на РКО от 31.10.2022 г.

Съгласно приетото по делото заключение на съдебно-почерковата експертиза подписите върху посочените платежни документи не са изпълнени от ищеца. Съдът цени заключението като компетентно, обективно и обосновано изготвено, даващо убедителен отговор на поставените въпроси. С оглед на това съдът приема, че твърдението на ответника за изплащане на процесните суми на ищеца е категорично опровергано и предвид наличието на материалните предпоставки за дължимост на търсените от ищеца суми, а именно: положен от ищеца труд през месец ноември 2022 г., осъществена от ищеца командировка в чужбина през периода от 10.08.2022 г. до 31.10.2022 г. и прекратяване на трудовото правоотношение без ищецът да е ползвал полагащия му се платен годишен отпуск за 2022 г., предявените иски следва да бъдат уважени в установените по делото със заключението на съдебносчетоводната експертиза размери на всяко от вземанията.

По тези съображения искът по чл. 224, ал. 1 от КТ за заплащане на обезщетение за неизползван платен годишен отпуск следва да бъде уважен до

размера от 546,03 лв. за полагащите се на ищеца за 2022 г. и неизползвани от него 17 работни дни платен годишен отпуск и отхвърлен за разликата над тази сума до предявения размер от 608,57 лв., искът по чл. 128, т. 2 от КТ за заплащане на трудово възнаграждение за месец ноември 2022 г. следва да бъде уважен до нетния размер от 180,97 лв. за отработените от ищеца 5 работни дни през месец ноември 2022 г. и 3 дни болнични за сметка на работодателя и отхвърлен за разликата над тази сума до предявения размер от 728,68 лв., а искът по чл. 215, ал. 1 от КТ за заплащане на командировъчни пари съгласно Заповед за командировка в чужбина № 417/10.08.2022 г. следва да бъде уважен изцяло. Като законна последица от уважаване на исковете в полза на ищеца следва да бъде присъдена и законната лихва по всеки от исковете от датата на подаване на исквата молба до окончателното плащане.

На основание чл. 78, ал. 1 и ал. 3 от ГПК разноските по делото следва да се определят по съразмерност. Не може да бъде уважен доводът на ищеца, че не дължи разноски на ответника за отхвърлената част от исковете, тъй като цената на исковете се определя от ищеца и дори същият да е допуснал грешка при посочването ѝ, ответникът се защитава по целия предявен размер и на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК има право на разноски за отхвърлената част от исквата претенция.

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК в тежест на ответника следва да се възложи дължимата държавна такса върху уважената част от исковете.

По изложените съображения и на основание чл. 235, ал. 2 от ГПК съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ТЛС-Транспорт, логистика и спедиция“ ЕООД, ЕИК 203908594, седалище и адрес на управление: с. К., общ. Л., ул. „*****, представлявано от управителя Д. А. Д., да заплати на Е. Ц. К., ЕГН **** от гр. Пловдив, ул. „***** сумата от 546,03 лв., представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 2022 г. при прекратяване на трудовото правоотношение, сумата от 180,97 лв., представляваща нетното трудово възнаграждение на ищеца за месец ноември 2022 г., както и сумата от 6 279,34 лв., представляваща командировъчни пари съгласно Заповед за командировка в чужбина № 417/10.08.2022 г., ведно със законната лихва върху всяка от сумите от датата на подаване на исквата молба – 26.10.2023 г., до окончателното изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за заплащане на обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за разликата над 546,03 лв. до предявения размер от 608,57 лв. и иска за заплащане на трудово възнаграждение за месец ноември 2022 г. за разликата над 180,97 лв. до предявения размер от 728,68 лв.

ОСЪЖДА „ТЛС-Транспорт, логистика и спедиция“ ЕООД, ЕИК 203908594, седалище и адрес на управление: с. К., общ. Л., ул. „*****, представлявано от управителя Д. А. Д., да заплати на Е. Ц. К., ЕГН

***** от гр. Пловдив, ул. „***** разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 976,91 лв.

ОСЪЖДА Е. Ц. К., ЕГН ***** от гр. Пловдив, ул. „***** да заплати на „ТЛС-Транспорт, логистика и спедиция“ ЕООД, ЕИК 203908594, седалище и адрес на управление: с. К., общ. Л., ул. „*****, представлявано от управителя Д. А. Д., разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 85,73 лв.

ОСЪЖДА „ТЛС-Транспорт, логистика и спедиция“ ЕООД, ЕИК 203908594, седалище и адрес на управление: с. К., общ. Л., ул. „*****, представлявано от управителя Д. А. Д., да заплати в полза на Районен съд – Пазарджик държавна такса в размер на 351,17 лв.

Решението може да се обжалва от страните пред Окръжен съд – Пазарджик в двуседмичен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се връчи на страните чрез пълномощниците им.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____